

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Tertio mo[n]stratus e[st] in specie flatus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Ber. pro festo p̄te. De mysterio

lumba mea et vñi. Glo. Fouēs mibi pullos meos infusoē spūsceti. in foramini petre: Glo. i. in ch̄ri vulnerib⁹. Quoꝝ vñi q̄ deuota p̄eplatio nos inflamare debet ad amorem dei cui⁹ cā p̄cipua in nobis est spiritus sanctus.

Sedō mōstratus ē spūritus sanctus in specie nubis lucide. Vbi notandum q̄ nubes a terra eleuat refrigeriū p̄stat. et pluviā generat. H̄ spūscetus q̄s replet. Primo a terra eleuat p̄ spēp̄tus terrenoꝝ et affectionē supnoꝝ. Ezech. viii. Eleuavit me spūs inter celū et terrā et eduxit me in hierlm in visione dei. Lū. i. q̄ hoi sapiūt diuina et celestia: et despiciat terra et carnalia: signū est p̄tīte spūscant. Ro. viii. Qui sūm caro q̄ carnis sunt sapiunt: q̄ aut sūm spūm q̄ spūs sunt sapiūt. Luxa h̄ dī Gal. v. Fructus spūs sunt charitas: gaudium. Sedō refrigiū p̄stat contra incētuā vicioꝝ. H̄ spūscetus vocatur aqua q̄ habet ym̄ refrigeratiū. Joā. vii. Flumina de vētre ei⁹ fluēt aq̄ viue. Hoc aut dicit dī spūscētō q̄ accepturi crāt cēdētes in eū. Hec ibi. Sicut itaq̄ dī Ro. viii. Ipse spūs adiuuat infirmitatē nr̄am fortificādo vīc̄ et rētationes. Tertio pluviā lachrymā generat. Dī. Fabilis spūs ei⁹ et fluē aque. s. lachrymā gemēdo vīc̄ p̄ p̄ctis. ut s. dixim⁹. et p̄ dilatōne partie celestis quēadmodū gemebat p̄ p̄pheta spūscētō plen⁹ dī. H̄eu mibi q̄ incoſtus me⁹ plongar⁹ est.

Tertio mōstratus ē in specie flatus. Vbi notandum q̄ flatus leuis est: calidus: et ad respirādū necessarius. Sic itaq̄ spūscetus leuis. i. velox est ad se diffundendū. Glosa sup̄ellō. Fact⁹ est repente de celo sonus zc. Nescit tarda molimina spūsceti grā. Sedō calidus ē ad inflammandū. Lū. xij. Ignē veni mittere in terrā: et qd̄ volo nisi vt ardeat. H̄n et austro vento calido p̄parat. Lan. iij. Surge aquilo: et veni austro p̄ta horum meū. H̄o dicit Rom. xij. Spū seruētes. Sicut itaq̄ calor naturalis signū est vite nature. Sic calor spūalis signū est vite grē. Aug. Vita anime amor est dei sui et p̄sum: q̄ non amat mortu⁹ est. Bre. Probatio scitatis nō est signa facere: sed ym̄quēq; vt se dirigere. Aug. Dilectio sola discernit inter filios dei et filios diaboli. Tertio est necessarius ad respirandū. Adeo q̄ p̄ce necessarius est homi stat⁹ q̄ si ad horā subtrahet. hō continuo morere. Sic et de spūscēto intelligendū q̄ ad vitā spūnalem. Ps. Auferes spūm eoꝝ et deficiet et in puluerē suū reuertent. Emittit spūm tuū et crebat̄ zc. Et Jo. vij. Spūs est q̄ viuificat. Fact̄ itaq̄ spūscantus eos respirare sep̄ ad cor redēndo i quib⁹ habitat. Unū freq̄ p̄cie disciſſio et redargutio nō solū dī p̄catis mortaliō: sedetia de venialib⁹: signū ē p̄tīte spūscant. Ut em̄ spūscant⁹ opt̄ ponit p̄cto mortali: sic feruor charitas: q̄ est a spūscētō oponit veniali. Joā. minima p̄peti palea intra cor qd̄ possidet non patit̄ resideret et statim igne subtilissime circul̄ ve dicit Greg. in mora. Si q̄ post dictū r̄f̄ fact̄ vel cogitātū hō discutit̄ vt̄z in alq̄ deliq̄t: hoc est signū spūscant. Aplus. j. Lop. xi. Si nos in terpos diudicaremus: nō vīc̄s iudicaremur. Bern. Diligit̄ dī se p̄sidrat et sine dissillatōe diudicat seip̄z

Quarto monstratus ē in specie linguā ignēas. Super⁹ aut̄ in p̄mo p̄ncipali mysterio sedō articulo dī rimus q̄re apparet in specie ignis: et ibi etiā dicta est rō sūm Bern. q̄ apparet in specie lingue ignee. Hic aut̄ spealiter dī alter⁹ mēbii. Et p̄ter rōem illā literales vīc̄ q̄ ad hoc venit spūscant⁹ sup̄ ap̄los re legē dei oībus natiōibus gentiū: Allī gnabim⁹ tres alias rōneā mysticas. **P**rima est ppter gubernāde lingue diff̄ cultat̄ ppter quā specialit̄ indiger modeſ ramis spūsceti. Iac. ii. Om̄is natura bestiā et serpentū et voluc̄ et ceterop̄ doimak et domita sum̄ natura hūana: līm̄ inquietū malū et plena veneno mortifero. Hec ibi. H̄o bene dicit Eccl. xxviii. Attē de ne forte labaris in lingua et cadas i cōspectu inimicoꝝ insidiantū tibi. P̄sol uer. xvij. Dors et vita in manib⁹ lingue **S**edō rō est ppter lingue bī gubernat̄